

РЕШЕНИЕ

№ 20933

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **8381** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, чрез процесуален представител М. Г., срещу решение № 20078395 от 08.02.2023 г., постановено по нахд № 16631/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 133-ти състав.

С обжалваното решение на СРС е отменено наказателно постановление (НП) № 79 от 11.09.2020г., издадено от председателя на КРС, с което на "А1 България" ЕАД е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 4000 лв. за извършено нарушение на чл. 326 от ЗЕС вр. чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществените електронни съобщения /отм./.

С жалбата се поддържа, че административнонаказателното производство е образувано законосъобразно, като административнонаказващият орган е посочил фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, подведени под нормата на чл. 326 ЗЕС вр. чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания /отм./, което е гарантирало правото на нарушителя да разбере за какво точно нарушение е ангажирана отговорността му и същият е упражнил в пълен обем правото си на защита. Жалбоподателят счита, че не е налице отпаднала наказуемост на осъщественото деяние, а се касае до приложението

на друга правна норма, която е приложима по отношение на описаната в акта и наказателното постановление фактическа обстановка. В тази връзка сочи, че правомощието на районния съд да измени наказателното постановление включва и възможност за преквалификация на извършеното деяние по закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, като проявна форма на това правомощие, поради което инстанцията по същество, когато установи, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието, следва да упражни правомощието си да измени издаденото наказателно постановление, а не да го отменя като незаконосъобразно. По подробно изложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение и потвърждаване на наказателното постановление, алтернативно, делото да се върне за ново разглеждане, с оглед правомощията на въззивния съд по реда на чл. 63, ал. 7, т. 1 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. М., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Ш., оспорва жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно, като съображенията за това са следните:

С оспореното пред районния съд наказателно постановление № 79 от 11.09.2020г., издадено от председателя на КРС, с което на "А1 България" ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лв. за извършено нарушение на чл. 326 от ЗЕС вр. чл. 41, ал. 1 от Общите изисквания при осъществяване на обществените електронни съобщения, а именно за това, че към 20.05.2020 г. не е публикувало на хартиен носител и не е представило в свой търговски обект, находящ се на адрес: [населено място], [улица], на място, видно за потребителите, приети от „А1 България“ ЕАД общи условия по чл. 226, ал. 1 от закона за електронните съобщения.

Софийският районен съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи. При правилно установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства фактическа обстановка решаващият съдебен състав е приел, че е налице по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, приет след издаване на процесното наказателно постановление, поради което същото следва да бъде отменено.

За да формира този извод, съдът е съобразил, че Общите изисквания при

осъществяване на обществени електронни съобщения, приети с Решение № 58 от 31.01.2008 г. /ДВ, бр. 24 от 2008г./, са отменени с приемането на Общите изисквания при осъществяването на обществени електронни съобщения с Решение № 406 на КРС от 02.12.2021 г., обн. ДВ, бр. 108 от 17.12.2021 г. Приел е, че в разпоредбата на чл. 41 от отменените Общи изисквания е било вменено задължение на предприятията да публикуват приетите от тях общи условия по чл. 226, ал. 1 ЗЕС на хартиен носител и да ги представят на видно място в търговските си обекти, но в приетите с Решение № 406 на КРС Общи изисквания подобно задължение за предприятията не съществува. Приел е, че в действащите изисквания липсват предвидени за оператора задължения относно поставяне на видно място на общи условия, като това задължение възниква единствено, ако дружеството няма интернет страница, на която да публикува същите, т.е., вмененото на жалбоподателя нарушение на общите изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения вече не представлява такова.

С разпоредбата на чл. 41 от Общи изисквания при осъществяване на обществени електронни съобщения, приети с Решение № 58 от 31.01.2008 г. на Комисията за регулиране на съобщенията (ДВ, бр. 24 от 2008 г.), се предвижда задължение за предприятията да публикуват приетите от тях общи условия по чл. 226, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) на хартиен носител и ги представят на видно място в търговските си обекти.

Действително, както е посочил и СРС, действалите към момента на извършване на деянието Общи изисквания са отменени с приемането на Общите изисквания при осъществяването на обществени електронни съобщения с Решение № 406 на КРС от 02.12.2021 г., обн. ДВ, бр. 108 от 17.12.2021 г., в които разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от отменените Общи изисквания не е възпроизведена. В чл. 230, ал. 1 ЗЕС, обаче, е посочено, че когато договорът с крайния ползвател се сключва при общи условия, общите условия или измененията им се публикуват от предприятията на страницата им в интернет и се представят на видно място в търговските им обекти или по друг подходящ начин в срок, не по-кратък от един месец преди влизането им в сила. Съгласно изискването на чл. 226 ЗЕС преди потребителят да бъде обвързан от договор или от предложение за сключване на договор, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги, следва да предоставят по ясен и разбираем начин на траен носител цялата относима към заявената услуга информация, включително вид, описание и основни характеристики на услугите, както и срокове и условия за тяхното заплащане. Следователно, деянието остава съставомерно. Същевременно от решаващия състав на въззивния съд не е извършена преценка по чл. 63, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН дали е налице основание за изменение на наказателното постановление чрез приложение на закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Тази преценка, съобразно дадените задължителни указания с Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., не може да бъде извършена по реда на касационното производство по глава дванадесета от АПК от касационната инстанция, поради което следва решението на въззивния съд да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав на въззивния съд, който е компетентен да извърши тази преценка.

Относно претендираните от страните разноски следва да се произнесе районният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН,

Административен съд София - град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 20078395 от 08.02.2023 г., постановено по нахд № 16631/2020 г.
по описа на Софийски районен съд, НО, 133-ти състав.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: